

Fontos a jelenlétünk a rászoruló életében

Az élet legszebb, legnemesebb történései általában csendben és szerényen zajlanak. Rohanó, zajos, gyakran felszínes világunkban „nem sláger téma” az önzetlenség, a jótétemény. A **Dalottiné Bágyoni-Szabó Zsuzsannának** városunk önkormányzata által odaítélt Budakesziért Emlékérme méltó helyre került. Szerkesztőségünk ebből az alkalomból kereste meg őt.

■ Mikor egyszer-egyszer összefutunk valahol a városban, korábbi emlékképek jutnak eszembe rólad. Látok egy kismamát – babakocsit tolvaj magával – végigfutva a Futakeszi két kilométeres távját a gyereknapon; aztán látok veled öt kisgyerkőcöt orgonasípszerűen, hosszú sorban biciklizve a Máriy utcában, és látok egy rutinos mozdulatokkal kelt tésztát gyúró háziasszonyt, ugyancsak a gyermeknapon.

– Igen, egy kárpátaljai, súlyos mozgássérült kislányt támogattunk abban az időben, és minden lehetőséget megragadtunk, hogy segíthessünk. Abból a kelt tésztából akkor a Jobb Kor Polgári Egyesülettel fánkot süttünk, melynek eladásával kezdő-

dött többek között az én történetem.

■ A Jobb Kor Polgári Egyesületnek sok nagycsaládos tagja van, 4-5-6-7 gyerekkel. Nyilván ennek is nagy szerepe lehetett abban, hogy rászoruló családok gyermekeit nyaraltassátok.

– Az első években a határon túlról hívtunk meg gyerekeket, Kárpátaljáról és Erdélyből. Magunk, barátaink között találtunk helyet számukra, ahol lakhattak. Napközben pedig mindenféle programokat szerveztünk, később pedig balatoni táborozásra is találtunk lehetőséget számukra.

■ Néhány éve pedig budakeszi rászoruló gyerekeknek szervezitek a nyári táborokat a Balaton mellé, 6-14 évesek számára.

– Ebben az is szerepet játszott, hogy az ukrán-kárpátaljai útlevélkészítés nagyon bonyolult volt, és mindig a módosabb családok gyerekei jöttek, mert ők tudták könnyebben megoldani az útlevél gondokat, és ők szereztek tudomást leginkább a mi ajánlatunkról.

Ennek következményeként arra gondoltunk, hogy nézzünk körül a házunk táján, a saját településünkön is. Azt láttuk, hogy bizony itt is számos mélyszegénységben élő rászoruló család él, bármennyire is térségünk az ország egyik leggazdagabb térsége, jelentős vásárlóerővel. Bizonyára sokan azt nem tudják, hogy a budakeszi munkásszállásokon gyermekes családok is élnek! Ezek a családok az ország különböző pontjairól jönnek ide és általában Budapesten találnak munkát a szülők.

A szociálisan rászoruló gyerekek mellett részesei ezeknek a programjainknak olyan mentális problémákkal küszködő gyerekek is, akik számára ugyancsak fontosak ezek a közösségi együttlétek.

Akikre büszkék vagyunk

„...adjunk esélyt a hátrányos helyzetű budakeszi gyermekeknek, akik láthatatlanok a település lakóinak többsége előtt, mégis velünk élnek, és szegénységük okán kiszorulnak olyan lehetőségekből, amelyek mások előtt nyitottak.”

■ Ezt a balatoni kétszer egyhetes nyaraltatást hány éve csináljátok a budakeszi hátrányos helyzetű gyerekek számára? Kik vesznek részt ebben a sok felelősséggel járó munkában, milyen struktúrában valósul ez meg?

– 2012 óta nyaraltatunk budakeszi gyerekeket, 40-50 gyermek táboroztatását tudjuk megszervezni évente. Természetesen a gyermekekkel való kapcsolat általában nem a táborral kezdődik.

Amikor a Családsegítő Szolgálat vagy az iskola által a látókörünkbe kerül egy gyermek, akkor meg látogatjuk a családját, utána kisebb programokra hívjuk a gyermeket, hogy ismerkedhessen a többiekkel, és hogy mi is megismerhessük őt. A táborokat Bezeczky Erzsébet kollegánommal vezetjük, és korosztályonként egy-egy ifi-csapat dolgozik velünk. Évről évre finomult ki a mára kiválóan és hatékonyan működő rendszerünk. Táboronként 8-10 ifi van a saját kis gyermekcsoportjával, velük együtt írjuk a tábor programját, az előkészületek már hónapokkal a tábor előtt elkezdődnek. Csodálatos együtt dolgozni a fiatalokkal. Erzsi drámapedagógiai ötletára ugyanúgy része a mindennapok alakításának, mint egy-egy cserkészjáték, vagy a reggeli énekes áhítat. A konyhaszolgálatot eleinte felnőtt barátaink végezték, ma már erre a szolgálatra is az ifjúságot hívom.

■ Saját gyermekeid is részt vesznek a táborokban?

– Nagyon fontosnak tartom, hogy az utánunk következő generációk min-tát kapjanak. Mind az öt gyermekem aktív résztvevője a táboroknak, a legnagyobbak már vezetőként, a legkisebb pedig integráló, együttjátsszó gyermekként. Minden alkalommal meghívunk néhány egészséges környezetben élő, nem rászoruló gyermeket is. Ez is fontos része a valós integrációs törekvéseinknek.

■ Vannak szponzoraitok?

– Nemcsak az egyesület zsebéből és pályázatokból szervezzük ezeket a programokat, hanem támogat minket minden évben a Budakeszi Önkormányzat, a helyi Katolikus Karitás, a Háló Alapítvány, az itteni egyházak és mindenekelőtt jelentős támogatói bázisunk van az itt lakók köréből. Legnagyobb támogatónk Boros Judit, aki Badacsonylábdihegyen egy pompásan felszerelt ingatlant bocsát rendelkezésünkre teljesen ingyen, sőt a borsos strandbelépőt is ő veszi meg minden évben az ott táborozóknak.

■ Ezen egyhetes balatoni nyaralásokon túl is tartjátok a kapcsolatot a gyerekekkel?

– A fent említett széles bázisú támogatói körnek köszönhetően azután sem engedjük el a kezüket, hogy befejeződnek ezek a nyaralások Badacsonylábdihegyen. Ez – úgy is mondhatnám – egy folyamatos történet, nagyon fontos, hogy jelen legyünk az életükben.

Sok gyermeknek közülük a továbbtanulási gondok megoldásában is segítünk. Felkészítjük őket a felvételre. A közelmúltban az online oktatáshoz szükséges adomány számítógépeket vittünk el a rászoruló családoknak, hisz ebben az időszakban folyamatosan derült ki, hogy több tanuló éveiben lévő gyerekek is van ezekben a családokban, és nincs elég laptopjuk, vagy éppen elromlott, szerelésre szorult a gépük. Egyébként egész évben a szemünk előtt vannak ezek a gyerekek. Felmérjük, hogy ki, milyen élethelyzetben van éppen. Minden évszakban legalább egyszer találkozunk velük csoportosan, és ilyen alkalmakkor csinálunk egy-egy nagyobb programot. Kirándulunk, városnézésre megyünk, akár Budapestre, be-

szélgetünk velük még ebben a járványhelyzetben is. Karácsonykor is megajándékozunk őket személyre szólóan a Háló Alapítvány segítségével, amely mindig talál adományozót.

■ Ennek a sokéves, folyamatos projektnek, ennek a közösségi összefogásnak te voltál a megálmodója, vezérharcosa.

– Én inkább úgy mondanám, hogy az összterelője voltam azoknak az embereknek, akik szívesen nyújtják a kezüket, de szeretnék, ha valaki összekapcsolná őket azokkal, akik a segítséget igénylik, vagy azokkal, akik nem is igénylik, de akiknek szüksége van rá, hogy a mindenféle szociális, társadalmi juttatáson kívül, civil támogatást is kapjanak.

És igen, én még egy olyan Budakeszin nőttem fel, ahol egykor még mindenki köszönt mindenkinek! Ha a boltba bementem a Babeczki bácsihoz a kis közértbe, már megszűröl kiabált, hogy „Zsuzsikám, hogy vannak a szüleid”?! Meg itt az erdő mellett ez a környék, ahol a mai napig is lakunk a családommal, ez is meghatározó az életemben. Hogy milyen irányban legyünk tevékenyek, ezt megalapozta az a milió, ahol a szomszédaink voltak egykor Somos Miklós festőművész, a felesége, Lieber Éva textilművész és lányuk, Somos Éva restaurátor, aki most is itt él. És itt él a közelünkben Illyés István fadaragó művész és felesége, Tomola Kata, nem messze pedig Balczó András és felesége, Császár Mónika, na meg Hámmari professzor a feleségével, Tompa Annával. Ez egy olyan közeg, ahol mind szellemi, mind lelki kapcsolat is kialakult egymás között. Édesapám számára orvosként – bár nem Budakeszin dolgozott – a legtermészetesebb dolog volt, hogy a hozzá fordulóknak segítsen.

■ Hogyan tovább, ilyen tevékeny évek után?

– Nem titok, hogy a Budakeszi „Kovács” szülői egyesülettel szeretnék egy katolikus általános iskolát megvalósítani Budakeszin, és egyúttal természetesen folytatni tovább azt a több mint egy évtizede elindított munkánkat, melynek legfőbb célja, hogy a hátrányos helyzetű gyerekek is esélyt kapjanak az élettől.

Horváth Jenő